

Mál nr. 349/2015

M og

vátryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
vátryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Sönnun tjóns vegna notkunar ökutækis 3. júlí 2015.

Gögn.

1. Málskot móttækið 15. september 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 24. september 2015 ásamt gögnum.
3. Bréf V2 dags. 5. október 2015 ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu vegna málsins kemur fram að M, sem ökumaður bifreiðar A, hafi orðið fyrir tjóni þegar hann ók um Norðurlandsveg við Laugarbakka. M lýsir atvikum þannig að hann hafi verið á leið í norður átt þegar bifreið B hafi verið ekið fram úr honum á talsverðum hraða þannig að grjót og aur kastaðist í bifreið hans. M kveðst hafa verið á um 50 km/klst hraða en telur að bifreið B hafi verið ekið a.m.k. á 80 km/klst hraða. Að sögn M varð tjónið á vegarkafli þar sem verið var að leggja nýja klæðningu á veginn og hámarkshraði hafði verið lækkaður í 50 km/klst hraða. Í lögregluskýrslu kemur fram að tjón hafi verið á vinstra afturljósi bifreiðar M og lakkskemmdir á vinstri hlið hennar þegar M tilkynnti um atburðinn. Bifreið B er bílaleigubifreið í gögnum málsins liggur fyrir tölvupóstur frá ökumanni hennar á umræddum tíma. Hann kveðst hafa ekið á um 40 km/klst hraða á þeim slóðum sem M vísar til og kveðst muna eftir bifreið af sömu tegund og lit og bifreið M á eftir sér en ekki hafa orðið var við skemmdir.

V1 telur að sannað sé að tjón á bifreið A sé hægt að rekja til notkunar bifreiðar B og vísar til þess að ökumaður þeirrar bifreiðar hafi staðfest að hann hafi verið á vettvangi og að stutt hafi verið á milli bifreiðar hans og bifreiðar A. M hafi strax tilkynnt um tjónið til lögreglu auk þess sem hann hafi reynt að ná tali af ökumanni bifreiðar B vegna tjónsins.

V2 telur hins vegar að ósannað sé að tjón sé hægt að rekja til notkunar bifreiðar B. Ökumaður bifreiðar B hafi neitað að hafa orðið var við grjótkast, ekki séu vitni af atvikinu, bifreið M sé níu ára gömul og því sé ekki hægt að fullyrða að tjón sé vegna atviks 3. júlí 2015 auk þess sem M beri sönnunarbyrði fyrir því að tjón á bifreið hans megi rekja til notkunar bifreiðar B.

Álit.

Af almennum sönnunarreglum skaðabóta réttar má leiða að sá sem heldur því fram að tjón hafi orðið vegna notkunar annarrar bifreiðar verður að sanna að svo sé. Í máli þessu liggja skýrslur ökumanna fyrir. Þeim ber ekki saman um að tjón hafi orðið með þeim hætti sem M ber um. Ekki verður hægt af gögnum málsins að fullyrða að tjón hafi orðið á bifreið M sem rekja má eingöngu til notkunar bifreiðar B. Hallann af slíkum sönnunarskorti verður M að bera.

Niðurstaða.

M ekki á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðar B hjá V2.

Reykjavík 27. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.